

Ayrılıklar Mevsimi

– Gazel TOPRAK · 19 Aralık 2013

Sonbahar... Yaprakların hayata küstüğü o mevsim. yine geldi dayandı kapıma. Gözlerim ilişti birden sararıp düşen yapraklara. Ansızın düşündüm; aşklar da böyle mi? Evet öyle. Sararmış, hayata küsmüş bir yaprak gibi düşüp gidiyor insanın gözünden, yorgunluktan bitap düşmüş aşklar. Hayat ise bu yorgunluğun sebebi. Seni o hayalden başka hayale sürükleyip duran ama seni ona bir türlü ulaştırmayan hayat, bu yorgunluğun sebebi. Ne yapsan hangi yana koşsan nafîle. Bir kişi vardır seni bu yorgunluğa hayatta tutan. Adı yüreğine kazınmış. Ne kadar söküp atmak istesinde içinden, beceremiyorsun. Unutmaya çalışıyorsun, evet unutuyorsun ama onu değil ondan başka her şeyi. Bir zaman sonra unuttum desen de kendine, bir de bakıyorsun ki unutmamışsın. sadece yokluğuna alışmışsın. Geceleri rüyalarında gündüzleri ise hayallerinde. Güneş tepenin ardından hafifçe kızılılaşmaya başladığında, onun ismi başlıyorsun güne. Yoksa bir yaprak gibi soluyorsun. Sonbahar geldiğinde ise veda ediyorsun hayata. Sonbahar seni ondan alğında geliyor yanına. Soğuk ellerini tutup "Seni Seviyorum" diyor usulca kulağına. Sen karışırken torağa, gözyaşları damlıyor üzerie. Ne kadar ağlasa da boşuna. Sen yoksun artık yorgunluktan bitap düşmüş hayatında. Olsun seni gözyaşları ile suladı ya o da yeterdi sana. Çünkü sen onu "Bir an olsun sevse de olur." diye sevmiştin bu yalan dünyada.